

## Mud Masters - Rafaëlle Vos

Ik had er nog nooit van gehoord. Mijn zus nodigde me uit om samen met haar mee te doen met Mud Masters (the Obstacle run!). Ik vond het maar niets en bedankte ervoor, maar na een bombardement aan filmpjes en foto's die ze me steeds doorstuurde en maar aandringen heb ik me laten overhalen; goed dan, ik doe mee!



Ben me maar eens gaan verdiepen in wat het nou eigenlijk voor loop is; het is een loop van 6 of 12 km waarbij je onderweg allerlei obstakels krijgt, aangelegd door militairen. Dus te vergelijken met een militaire hindernisbaan (tjigeren door modder, springen over modderkuilen, muren trotseren, 'monkey-bars' over een modderpoel, op je 'bips' van een modderberg afglijden e.d.). Het werd me steeds duidelijker waarom het MudMasters heet.

De datum naderde en we besloten er dan maar een maffe loop van te maken en doopten onszelf om tot de 'Roze Mud-mutsen', compleet met roze tutu, roze baret, roze zweetbandjes en zelfs een roze haar-elastiekje met franje! Gekkgheid zit ons in het bloed! Ik kreeg en langzaam maar zeker steeds meer zin in!

### 17 maart: Haarlemmermeer

Anderhalf uur voor de start arriveren we, veel te vroeg, dus alvast wat sfeer proeven! Harde muziek galmt door de ruimte en er lopen honderden mensen rond, veelal deelnemers (sommigen verkleed!) Elke 20 min. start er een nieuwe groep deelnemers, dus maar even aanmoedigen! Er staan zo'n 300 deelnemers klaar in het startvak, toegeschreeuwd door een DJ met harde opzweepende housemuziek; de warming-up! De sfeer zit er goed in, ik heb er zin in!!

Eindelijk mogen wij; de Roze MudMutsen, ook wij worden door de DJ opgezweept met harde muziek als het aftellen begint; 3-2-1; PANG!



Met een temperatuur van 2 graden en een matig zonnetje beginnen we rustig aan; 6 km aan modder ligt voor ons, na 1 km het eerste obstakel; 3 muren van strobalen, de 3e hoger dan de eerste 2 (makkie), weer een stukje door de modder rennen. Het 2e obstakel; 200 traptreden omhoog aan de andere kant op de bips naar beneden ('slides'), gevolgd door een kilometer kleiachtige diepe modderpaden, waar af en toe een halve loopschoen uitsteekt. Gelukkig hadden wij ze goed strak gestrikt.

Daarna volgen de houten muren ('great walls'). De eerste is nog met een flinke aanloop te beklimmen, de volgende 2 zijn echter 2,5 meter hoog en kunnen dus echt niet zonder hulp van omstanders, en het mooie is: iedereen helpt elkaar zonder dat je die persoon kent. Zo sta ik het volgende moment met mijn vieze modderschoenen bovenop de schouders van een vreemde man, om vervolgens van bovenaf mijn mud-zus omhoog te trekken! Wat een samenwerking, de sfeer is erg gezellig, iedereen heeft lol!

## Monkeybars

Na weer een km door de 'drek' te hebben gerend en onderweg regelmatig leuke reacties te krijgen op onze roze tutu's, volgen de 5 diepe modderkuilen waar je overheen moet springen, zonder weg te glippen en er vervolgens in te vallen, gehaald!



De 5<sup>de</sup> is echter zo breed (hebben ze expres gedaan!) dat erin springen/vallen onvermijdelijk is. Dan maar er middenin springen; de klodders zitten tot in mijn oren en ik voel dat mijn schoenen vollopen... Vervolgens kan ik er niet meer uit, en dus lopen mijn schoenen nog voller...uiteindelijk word ik gered! Dan volgen na enige tijd de 'walk of fire' en de 'net-climb' - die we zeer succesvol doorstaan (bij de laatste wel tot de knieën in het water gezakt..).

Dan de laatste km afleggen, in de verte de zeer gevreesde 'monkeybars' (die hadden we niet geoeffend..), met daaronder een brede sloot vol water (wat na 8.000 deelnemers aardig is omgetoverd tot een modderpoel). In tegenstelling tot de meeste andere obstakels kun je deze onmogelijk omzeilen, dus of als een aapje de overkant halen of het water in.... Sommigen wagen zich er niet eens aan en gaan begeleid door een touw tot hun middel door het water. Maar de Mud Mutsjes laten zich niet kennen en grijpen (uitgeput) de Monkeybars vast. Ik haal wonder boven wonder de overkant (droog!), ander Mud-zusje grijpt halverwege mis en gaat volledig kopje onder... en dat is geen pretje bij een temperatuur van 2 graden... Gelukkig is de finish in zicht en dus ook een warme douche (dachten we...).



## Vrijwillig laten folteren

Maar niet voordat we het laatste obstakel hebben doorstaan; door de stroomdraden...(dit zijn een heleboel hangende kabels waar een licht voltage op staat, en waar je doorheen moet). We hadden al van tevoren gezegd: 'Dat doen we echt niet!', maar als je 6 km door de modder hebt gerend en hebt afgezien met al deze obstakels, dan heb je zoveel adrenaline in je lijf, dan ben je ook nog zo gek om door die kabels te gaan, dus de zusjes hebben zich vrijwillig laten folteren! Dan is eindelijk de finish bereikt!

Een T-shirt en een heerlijk koud biertje als beloning (die kreeg elke deelnemer bij de finish). En alhoewel mijn zus geen bier drinkt, had dit biertje haar nog nooit zo lekker gesmaakt! De Roze Mud-mutsen hebben het gehaald! Snel droge kleding aan (douchen bleek niet mogelijk...), en alle vieze natte kleding en schoenen in een uitgedeeld plastic tasje!

Wat een geweldige uitdaging was dit. Dit kan ik iedereen aanraden! En dan te bedenken dat ik 'nee' had gezegd! Volgend jaar ben ik weer van de partij!

